

vypracováno
Dodatečně anonymizováno
dne 26. 1. 2016
s GDPR
PALOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 29. 1. 2016
podpis: 27. 3. 2. 2016

MVCRP016HZRP

V Praze dne 22. ledna 2016
Č. j.: MV-151850-4/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0603r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala nar. 4 Tbilisi - Gruzie, státní občanka Gruzie, trvale bytem ..., rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 22. 7. 2015, č. j. VS-3365/835.3/2-2013, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad zamítá.

O d ů v o d n ě n í

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 8 žadatelka podala žádost o udělení státního občanství České republiky (dále také „žádost“). Žadatelka má na území České republiky povolen trvalý pobyt ke dni 4. 1. 2010. Žadatelka je státní občankou Gruzie, je svobodná a bezdětná.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 24. 3. 2014 bylo řízení o žádosti podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno do 24. 4. 2014. Žadatelka byla vyzvána, aby předložila listiny výslovně uvedené ve výrokové části tohoto usnesení. V souladu s ustanovením § 47 správního řádu byla žadatelka informována o zahájení řízení (§ 44 správního řádu), a poučena o svých právech ve smyslu ustanovení § 36 a § 38 správního řádu, podle kterých má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do doby vydání rozhodnutí včetně práva vyjádřit v řízení své stanovisko a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žadatelka byla upozorněna na možnost zastavení řízení o žádosti v souladu s ustanovením § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, v případě, že ve stanovené lhůtě neobdrží požadované listiny. Žadatelka dopisem ze dne 17. 4. 2014 požádala o prodloužení termínu k předložení požadovaných listin, a to do 24. 5. 2014. Ministerstvo vnitra obdrželo dne 22. 5. 2014 část požadovaných listin.

Usnesením ze dne 2. 6. 2014 Ministerstvo vnitra opětovně přerušilo řízení o žádosti do 25. 6. 2014 a v souladu s ustanovením § 59 správního řádu žadatelku předvolalo na jednání dne 25. 6. 2014 za účelem ověření možnosti prominutí splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství a za účelem ověření pobytové situace žadatelky na území České republiky. Dne 5. 6. 2014 Ministerstvo vnitra obdrželo od žadatelky písemné sdělení, že se od tohoto data nebude zdržovat na území České republiky, což doplnila podáním ze dne 11. 6. 2014, ve kterém uvedla, že mimo území České republiky se bude zdržovat do 15. 9. 2014. Správní řízení Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 26. 6. 2014 opětovně přerušilo do 29. 9. 2014, a současně požádalo žadatelku, aby se tohoto dne dostavila na jednání na Ministerstvo vnitra z důvodů již výše uvedených. Žadatelka se dostavila dne 29. 9. 2014 na jednání na Ministerstvo vnitra. Jak vyplývá ze spisu, respektive protokolu sepsaného na jednání na Ministerstvu vnitra dne 29. 9. 2014, (ve spise založen pod položkou č. 37), žadatelka přislíbila, že ve lhůtě 14 dní Ministerstvu vnitra předloží potvrzení o zaměstnání a výši příjmu svého otce za posledních 6 měsíců včetně dokladů, které by prokázaly její faktický pobyt od roku 2010 na území České republiky, a to například doložením potvrzení o její evidenci u praktického lékaře, potvrzením o absolvování kurzů nebo stáží, případně doklady k filmovým projektům, kterým se na území České republiky věnovala. Žadatelka požadované doplnění Ministerstvu vnitra předložila dne 15. 10. 2014. Před vydáním rozhodnutí Ministerstvo vnitra dopisem ze dne 17. 4. 2015 informovalo žadatelku o právu nahlédnout do spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve lhůtě do 6. 5. 2015.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo z hlediska posouzení splnění zákonných podmínek pro udělení českého státního občanství žadatelce následující. Podmínku podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství žadatelka neprokazuje ve smyslu ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), který nabyl účinnosti dnem 1. 1. 2014, neboť řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů, respektive zákona o státním občanství s tím, že pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení českého státního občanství nevyžaduje.

Výpisy z evidence Rejstříku trestů ze dne 7. 1. 2014 a ze dne 21. 4. 2015, které si vyžádalo Ministerstvo vnitra, byla prokázána trestní bezúhonnost ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství.

Pohovor k ověření znalosti českého jazyka se konal u Úřadu městské části Praha 8 dne 6. 11. 2013. Žadatelka na něm prokázala znalost českého jazyka v souladu s vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, čímž

prokázala splnění podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství.

Podle listinných podkladů doložených v průběhu správního řízení Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatelka plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, odvody a poplatky. Podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství lze tak považovat za splněnou.

V rámci správního řízení však bylo zjištěno, že žadatelka nespĺňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, podle které má mít na území České republiky ke dni podání žádosti, tj. ke dni 6. 11. 2013, povolen trvalý pobyt nejméně po dobu pěti let a po tuto dobu se zde má převážně zdržovat. Povolený trvalý pobyt má žadatelka ke dni 4. 1. 2010. S odkazem na ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství žadatelka požádala o prominutí splnění této podmínky a to z důvodu, že se na území České republiky zdržuje více než 14 let. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že v průběhu správního řízení se žadatelce nepodařilo věrohodně prokázat, že žije na území České republiky nepřetržitě 10 let, neboť sama žadatelka při jednání na Ministerstvu vnitra dne 29. 9. 2014 uvedla, že od září 2005 do července 2009 studovala v Německu vysokou školu. I když matka žadatelky je českou státní občankou, české státní občanství nabyta udělením v roce 2013, nevyužilo Ministerstvo vnitra ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) zákona o státním občanství a tuto podmínku žadatelce neprominulo. Důvodem byla skutečnost, že žadatelka není dostatečně pracovně a sociálně integrována do české společnosti.

Na základě shora uvedeného vyhodnocení všech shromážděných podkladů dospělo Ministerstvo vnitra k závěru, že žadatelčině žádosti nevyhoví a nesplnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství jí ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) zákona o státním občanství nepromine.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 22. 7. 2015, č. j. VS-3365/835.3/2-2013, podala žadatelka včasný rozklad. V rozkladu popisuje způsob, jakým se dostala na území České republiky, respektive hovoří o svém studiu, o práci a o svých rodičích. Svoji integraci do české společnosti spatřuje v době od roku 2010, kdy se ze studií v Německu vrátila na území České republiky, zejména do Prahy ke studiu na filmové škole. Konstatuje, že začala cestovat po České republice, navázala nové kontakty (přátelé), její pasivní čeština se stala aktivním jazykem, bratra doprovázela na turnajích v tenise, kterému se profesionálně věnuje, a které se konaly na území České republiky. Po ukončení filmové školy v Praze se žadatelka zabývala tvorbou

formou video reportáží o České republice a z českého prostředí. Žadatelka konstatovala, že integrace probíhala po dobu 4 let, kdy fakticky pobývala na území České republiky. Dále uvádí, že poté odjela za matkou do Hamburku, aby prohloubila své umělecké znalosti, tj. v době řízení o žádosti, neboť matka připravuje v hamburské škole realizaci prospěšného programu. České občanství jí dá možnost reprezentovat Českou republiku v zahraničí a umožní jí také pohybovat se mezi Hamburkem a Prahou na úrovni idejí a plánů. Žadatelka v rozkladu dále uvádí, že matka je českou státní občankou a domov žadatelky je v Praze. Podle žadatelky gruzínské občanství s českým trvalým pobytem jí v tvůrčí činnosti znejišťuje.

K rozkladu přiložila některé doklady včetně dopisu a dokumentů matky s tím, že doklady pojišťovny a finančního úřadu zašle později poštou. Tyto doklady obdrželo Ministerstvo vnitra na jeho výzvu dne 10. 9. 2015, založeny ve spise pod položkou č. 50. V dopise matka vysvětluje záměry a důvody pobytu a studia dcery v Německu, a to za účelem získání sebevědomí ve své profesi, poznání moderního všeobecného humanistického přístupu jako základu následné tvůrčí realizace. Uvedla, že pravým domovem je pro ně Praha. V Německu chtějí načerpat maximální dovednosti, aby se brzy vrátily zpátky do České republiky a nabyté zkušenosti realizovaly v Praze. Proto je pro ni žádoucí, aby i dcera nabyla české státní občanství.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V posuzovaném případě byl podle názoru ministra vnitra zjištěn, a to v součinnosti s žadatelkou, stav věci, o němž nebyly důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu. Ministerstvo vnitra se zabývalo zjišťováním osobních i pracovních vazeb žadatelky v České republice i její celkovou integrací do české společnosti.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatelka splňuje podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c), d) a e) zákona o státním občanství. Pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení českého státního občanství podle ustanovení § 7 písm. b) zákona o státním občanství ve smyslu § 74 části věty za středníkem zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), nevyžaduje.

Důvodem pro nevyhovění žádosti je skutečnost, že žadatelka nespĺňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, a její nesplnění jí nebylo ve smyslu § 11 odst. 1 písm. f) zákona o státním občanství prominuto. Ministr vnitra stejně jako Ministerstvo vnitra vychází ze skutečnosti, že

státní občanství je charakterizováno jako trvalý svazek mezi fyzickou osobou a státem. Trvalost tohoto svazku je dána nejen dodržováním právního řádu státu, jehož státní občanství hodlá taková osoba získat, ale i vazbami rodinnými, sociálními a pracovními. V případě žadatelky z předložené spisové dokumentace lze mít pochybnosti o její dostačující pracovní a sociální integraci. Žadatelka totiž nebyla v České republice nikdy v žádném pracovním poměru a ani nepodnikala jako fyzická osoba. Žadatelka je sice jedním ze společníků v obchodní firmě s.r.o., jedná se o rodinnou firmu, kde statutárním orgánem je žadatelčin otec, avšak tato obchodní firma nevykazuje žádnou činnost, byla založena pouze za účelem koupě bytu, ve kterém rodina bydlí, jak vyplývá i z předložených přiznání k dani z příjmů právnických osob (ve spise založeno pod položkou č. 17 až 21). Žadatelka do České republiky přicestovala se svými rodiči v roce 1995, ve věku 11 let, základní povinná školní docházka a další studium se uskutečnilo nikoliv na českých školách, ale na školách, kde vyučovacím jazykem byl německý či anglický jazyk. Žadatelka byla v období od září 1995 do června 1998 studentkou Prague Business School, od 1. 9. 1998 do 30. 6. 2000 byla studentkou denního studia Mezinárodní školy v Praze, kde v uvedeném období absolvovala 9. a 10. ročník, a do 28. 8. 2000 do 2. 7. 2004 navštěvovala denní studium v Německé škole v Praze s.r.o., zahraniční škole a gymnáziu se složením německé maturitní zkoušky. Žadatelka svůj vztah k České republice výrazně oslabila studiem vysoké školy v Německu, kde od září 2005 do července 2009 studovala na Univerzitě Otto Friedricha slavistiku, dějiny umění a angličtinu, kde nyní žije i její matka, které sice bylo uděleno české státní občanství, a její bratr.

Ministr vnitra konstatuje, že shora uvedený závěr žadatelka podle jeho názoru nevyvrátila ani v podaném rozkladu; její tvrzení o skutečném domovu v Praze a o integraci po dobu 4 let faktického pobytu v České republice žadatelka dokládá pouze diplomem o absolvování ročního programu na vzdělávací instituci Prague Film School, s. r. o. a seznamem videí z českého prostředí. Středoškolské studium podle vlastního vyjádření žadatelky (v rozkladu) probíhalo částečně v anglickém, částečně v německém jazyce, vysokoškolské vzdělání pak žadatelka absolvovala na německé univerzitě. Ministr vnitra si rovněž nemohl nepovšimnout, že z podaného rozkladu vyplývá jako motivace pro žádost o udělení státního občanství České republiky možnost pohybovat se mezi Prahou a Hamburkem. Ministr vnitra proto uzavírá, že pokud je předpokladem pro udělení státního občanství faktická vazba žadatele k státu, o jehož občanství se uchází, tyto faktické vazby nebyly ani v rámci prvostupňového, ani v rámci rozkladového řízení věrohodně prokázány, a není tedy důvod, aby žadatelce bylo nesplnění jedné ze zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky prominuto. Budoucí záměry žadatelky realizovat nabyté zkušenosti v České republice jsou ve vztahu k současné situaci, jež je předmětem posouzení žádosti, nerozhodné.

Na základě výše uvedeného ministr vnitra proto na návrh rozkladové komise ministra vnitra rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

*rodinný podnik
vazba (EU) ?*

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

